

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:



(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(பதிமூன்றாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்திரம் பதிமூன்றாம் அத்யாயம்

ஸ்ரீ:

1. அநுக்ரஹாத்மிகா சக்ர சக்திர்மே பஞ்சமீ ஸ்ம்ருதா
தாமிமாம் தத்வதோ வத்ஸ வதாமி தவ ஸாம்ப்ரதம்

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி இந்த்ரனிடம் கூறத் தொடங்கினாள் – இந்த்ரனே! அநுக்ரஹம் என்னும் என்னுடைய சக்தி, எனது ஐந்தாவது சக்தியாகிறது. அவளைக் குறித்து உனக்கு நான் இப்போது உரைக்கிறேன்.

2. அவித்யயா ஸமாவித்தா அஸ்மிதாதி வசீக்ருதா:
மச்சக்த்யைவ திரோபூதாஸ் திரோதாநாபி தாநயா

பொருள் – அவித்யையால் சூழப்பட்ட ஜீவாத்மாக்கள், அஸ்மிதா எனப்படும் அஹங்காரத்தால் பீடிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் என்னுடைய திரோதானம் என்னும் சக்தியால் மூடப்படுகிறார்கள் (திரோதானம் என்பது ஆணவத்தை உண்டாக்கி மறைப்பதாகும்).

3. உச்சாந்நீசே பதந்தஸ்தே நீசாதுத்தயாலவ:
நிபத்தாஸ் த்ரிவிதைர் பந்தை: ஸ்தாந த்ரய விவர்த்திந:

பொருள் – பொதுவாகவே ஜீவாத்மாக்கள் தங்களுடைய உயர்ந்த நிலையில் இருந்த தாழ்ந்த நிலையில் விழுகிறார்கள். ஆனால், மீண்டும் உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்ல முயன்றபடி உள்ளனர். அப்படிப்பட்ட ஜீவர்கள் மூன்றுவிதமான பந்தங்களால் பீடிக்கப்பட்டு மூன்று நிலைகளில் உள்ளனர்.

4. ஸம்ஸாராங்கார மத்யஸ்தா: பச்யமாநா: ஸ்வகர்மணா
ஸுகாபிமாநிநோ துக்கே நித்யமஜ்ஞாந தர்ஷிதா:

பொருள் – தங்களுடைய கர்மங்களின் காரணமாக அவர்கள் ஸம்ஸாரத்தின் நடுவில் சிக்கியபடி உள்ளனர். அவர்கள் இன்பத்தை நாடினாலும், தங்களுடைய அறியாமை காரணமாகத் துக்கத்தில் உழன்றபடியே உள்ளனர்.

5. தா யோநீரநுதாவந்தச் சராசர விபேதிநீ:

அபூர்வாபூர்வ பூதாபிச்சித்ரதாபி: ஸ்வஹேதுபி:

6. தேஹேந்த்ரிய மநோ புத்தி வேதநாபிரஹர்நிசம்

ஜன்மாநி ப்ரபத்நந்தோ பரணாநி ததா ததா

பொருள் – ஜீவாத்மாக்கள் அசையும் பொருள்கள் மற்றும் அசையாப் பொருள்கள் (தாவரம் போன்றவை) என பல்வேறு சரீரங்கள் எடுத்து, எல்லையற்ற சுழற்சியில் சிக்கியபடி உள்ளனர். தங்களுடைய பலவிதமான கர்மங்கள் காரணமாக உண்டாகும் பலன்களால் சரீரம், இந்த்ரியங்கள், மனம், புத்தி ஆகியவற்றால் பீடிக்கப்பட்டபடி, எண்ணற்ற ஜன்மங்கள் எடுத்து அவற்றுக்கான பலன்களை அனுபவித்தோ அல்லது அனுபவிக்காமலோ வாழ்கிறார்கள்.

7. க்லேச்யமாநா இதி க்லேசைஸ்தைஸ்தைர் யோகவியோகஜை:

உத்யத் காருண்ய ஸந்தாந நிர்வாபிதத தாகஸா

8. மயா ஜீவா: ஸமீக்ஷயன்ஹே ச்ரியா துக்க விவர்ஜிதா:

ஸோ அநுக்ரஹ இதி ப்ரோக்த: சக்தி பாதாபராஹ்வய:

பொருள் – ஜீவாத்மாக்கள் அனுபவிக்கும் இத்தகைய துன்பங்கள் காரணமாக அவர்களைக் குறித்து எனக்கு எல்லையற்ற கருணையை அந்தத் துன்பங்கள் உண்டாக்குகின்றன. நான் அவர்களுடைய அந்தப் பாவங்களை நீக்குகிறேன். ஸ்ரீ என்னும் நான், அவர்கள் அப்படிப்பட்ட துன்பங்களின் பிடியிலிருந்து வெளியேற்றுகிறேன். கருணையின் காரணமாக உள்ள இந்தத் தன்மையானது “அநுக்ரஹம்” எனப்படுகிறது. இது என்னுடைய மிக உயர்ந்த சக்தியின் வெளிப்பாடாகும்.

9. கர்மஸாம்யம் பஜந்த்யேதே ப்ரேக்ஷ்யமாணா மயா ததா
அபச்சிமா தநு: ஸா ஸ்யாஜ்ஜீவாநாம் ப்ரேக்ஷிதா மயா

பொருள் – என்னுடைய அனுக்ரஹத்தைப் பெற்ற பின்னர், அவர்கள் தங்களுடைய கர்மங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படியாக ஆன பின்னர், அவர்கள் “அபச்சிமம்” என்னும் ஸாத்வீகமான சரீரத்தை அடைகிறார்கள்.

10. அஹமேவ ஹி ஜாநாமி சக்திபாதக்ஷணம் ச தம்
நாஸௌ புருஷகாரேண ந சாப்யந்யேவ ஹேதுநா

பொருள் – என்னுடைய இந்த அனுக்ரஹமானது எந்த நேரத்தில் உண்டாகும் என்பது குறித்து நான் மட்டுமே அறிவேன். ஜீவாத்மாக்களுடைய எந்த ஒரு செயலும் அல்லது வேறு எந்த ஒரு சிபாரிசு மூலமும் இது உண்டாகாது.

11. கேவலம் ஸ்வேச்சயைவாஹம் ப்ரேக்ஷே கம்சித் கதாப்யஹம்
தத: ப்ரப்ருதி ஸ ஸ்வச்ச ஸ்வச்சாந்த:கரண: புமாந்

பொருள் – என்னுடைய விருப்பம் காரணமாக மட்டுமே நான் ஒரு சிலரை கடாசுஷித்து, அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்புகிறேன். அதனைத் தொடர்ந்து அவர்களுடைய அந்தகரணம் தூய்மை அடைந்து, பரிசுத்தமாகிறார்கள்.

12. கர்மஸாம்யம் ஸமாஸாத்ய சுக்லகர்ம வ்யபாச்ய:

வேதாந்த ஜ்ஞாந ஸம்பந்ந: ஸாங்க்ய யோக பராயண:

13. ஸம்யக் ஸாத்வத விஜ்ஞாநாத் விஷ்ணௌ ஸத் பக்திமுத்வாஹந்
கலேந மஹதா யோகீ நிர்தூத க்லேச ஸஞ்சய:

பொருள் – என்னுடைய கடாசுஷம் கிட்டப்பெற்ற ஒருவன், கர்மம் இயற்றுவதில் சம நிலை அடைந்தவனாக, நற்செயல்களை மட்டுமே செய்தபடியும், வேதாந்த ஞானம் பெறுவதில் முனைந்தபடியும், ஸாங்க்ய யோகத்தில் நிலைத்தபடியும் உள்ளான். தொடர்ந்து ஸாத்வத

தத்துவத்தில் கூறியுள்ளபடி மஹாவிஷ்ணுவிடம் ஸ்திரமான பக்தியை அடைகிறான். நாளடைவில் அந்த யோகி தன்னுடைய துன்பங்கள் அனைத்தையும் விடுகிறான்.

14. விதாய விவிதம் பந்தம் த்யேதமாநஸ்ததஸ்தத:

ப்ராப்நோதி பரம் ப்ரஹ்ம லக்ஷ்மீநாராயணாத்மகம்

பொருள் – தொடர்ந்து தன்னுடைய பந்தங்கள் அனைத்தையும் உதறியவனாக, மிகவும் உயர்ந்த ப்ரஹ்மமாகிய லக்ஷ்மீநாராயணனை அடைகிறான்.

15. ஏஷா து பஞ்சமீ சக்திர் மதீயாநுக்ரஹாத்மிகா

ஸ்வாச்சந்த்யமேவ மே ஹேதுஸ் திரோபாவாதி கர்மணி

பொருள் – இதுவே என்னுடைய அனுக்ரஹம் எனப்படும் ஐந்தாவது சக்தியாகும். திரோபாவம் முதலானவற்றில் நான் ஈடுபடுதல் என்பது என்னுடைய விருப்பம் காரணமாகவே ஆகும்.

16-1. இத்தம் சக்ர விஜாநீஹி நாநுயோஜ்யமத: பரம்

பொருள் – இந்த்ரனே! இப்படியாக என்னுடைய உயர்ந்த ஐந்து சக்திகளைக் குறித்து நீ அறிந்தாய். மேலும் இவற்றைக் குறித்துக் கூற ஏதும் இல்லை.

சக்ர:-

16-2. நம: ஸரோருஹாவாலே நமோ நாராயணாச்ரயே

17. நமோ நித்யாநவத்யாயை கல்யாண குண ஸிந்தவே

த்வத் வாகம்ருத ஸந்தோஹ சஷாலிதம் மே மஹத்தம:

18-1. பூயோஹம் ச்ரோதுமிச்சாமி சிச்சக்தி ரூபமுத்தமம்

பொருள் – இந்த்ரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “தாமரையில் வசிப்பவளே! நாராயணனிடம் எப்போதும் பொருந்தி உள்ளவளே! உனக்கு எனது நமஸ்காரங்கள். திருக்கல்யாண குணங்களுடைய ஸமுத்திரமாகவே உள்ள உனக்கு நமஸ்காரங்கள். என்னுடைய அறியாமை என்னும் இருளானது உன்னுடைய அமிர்தம் போன்ற வாக்குகள் மூலம்

விலகின. உன்னுடைய உத்தமமான சித்சக்தி ரூபம் குறித்து நான் கேட்க ஆவலாக உள்ளேன்”, என்றான்.

ஸ்ரீ:-

18-2. ஏகோ நாராயணோ தேவ: பரமாத்மா ஸநாதந:

19. ஸதா ஜ்ஞாந பலைச்வர்ய வீர்ய சக்த்யோஜஸாம் நிதி:

அநாதிர் அபரிச்சேத்யோ தேசகால ஸ்வரூபத:

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி கூறத் தொடங்குகிறாள் – நாராயணன் ஒருவனே தேவர்களுக்கும் தேவன், பரமாத்மா, எப்போதும் உள்ளவன் ஆவான். அவன் ஞானம், பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸ் ஆகிய ஆறு குணங்களின் இருப்பிடமாக உள்ளான். எப்போதும் இருக்கும் அவன் காலம், இடம், ரூபம் ஆகியவற்றைக் கடந்தவன் ஆவான்.

20. தஸ்யாஹம் பரமா தேவீ ஷாட்குண்ய மஹிமோஜ்ஜ்வலா

ஸர்வகார்யகரீ சக்திரஹந்தா நாம சாச்வதீ

பொருள் – நான் அவனுடைய சக்தியாகவும், அவனுடைய “நான்” என்பதாகவும், அவனுடைய ஆறு குணங்களை ப்ரகாசிக்கச் செய்பவளாகவும், அனைத்து செயல்களையும் செய்யும் சக்தியாகவும், எப்போதும் அவனுடன் இருப்பவளாகவும் உள்ளேன்.

21. ஸம்விதேகா ஸ்வரூபம் மே ஸ்வச்சஸ்வசந்த நிர்பரா

ஸித்தயோ விச்வ ஜீவாநாமாயதந்தே அகிலா மயி

பொருள் – என்னுடைய ஸ்வரூபம் என்பது தூய்மையானதாகவும், சித் மயமாகவும் உள்ளது. ஜீவாத்மாக்களில் உள்ள யோகிகள் அனைவரும் என்னில் உள்ளனர்.

22. ஆத்மபித்தௌ ஜகத் ஸர்வம் ஸ்வேச்சய உந்மீலயாம் யஹம்

மயி லோகா: ஸ்புரந்த்யேத ஜலே சகுநயோ யதா

பொருள் – என்னுடைய தடையில்லாத விருப்பம் காரணமாக, அனைத்து உலகங்களையும் என்னை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கும்படியாகச் செய்கிறேன். பறவைகள் நீரைத் தேடிச் செல்வது போன்று, அனைத்து உலகங்களும் என்னில் நிலைநிற்கின்றன.

23. ஸ்வாச்சந்தயாதவரோஹாமி பஞ்சக்ருத்ய விதாயிநீ
ஸாஹம் யதவரோஹாமி ஸா ஹி சிச்சக்திருச்யதே

பொருள் – என்னுடைய இச்சை காரணமாக நான் ஐந்துவிதமான செயல்களை ஆற்றும் பொருட்டு எல்லையுடன் கூடிய வடிவங்களை எடுக்கிறேன். இப்படியாக நான் என்னைத் தாழவிட்டுக் கொள்ளாதலே எனது சித் சக்தியாகும்.

24. ஸங்கோசோ மாமக: ஸோயம் ஸ்வச்சஸ்வச்சந்த சித்தந:
அஸ்மிந்நபி ஜகத்பாதி தர்பணோதரசைலவத்

பொருள் – இப்படியாக ஓர் எல்லையுடனும் சுருக்கத்துடனும் உள்ளபோதிலும், எனது இத்தகைய ரூபங்கள் தூய்மையாகவும், சுதந்திரமாகவும் உள்ளதாகும். ஒரு பெரிய மலையானது ஒரு சிறிய கண்ணாடிக்குள் புலப்படுவது போன்று, இந்த உலகம் முழுவதும் என்னுடைய இந்த சிறிய ரூபங்களில் கூடப் புலப்படுகின்றன.

25. வஜ்ரரத்ன வதேவைஷ ஸ்வச்ச: ஸ்புரதி ஸர்வதா
சைதன்யமஸ்ய தர்மோ ய: ப்ரபா பாநோரிவாமலா

பொருள் – என்னுடைய இந்த ரூபங்கள் தெளிவாகவும், வைரக்கல் போன்று ஒளிர்ந்தபடியும் உள்ளன. ப்ரகாசம் என்பது எவ்விதம் சூரியனின் இயல்பாக உள்ளதோ அது போன்று, இந்த ரூபங்களின் இயல்பாக சைதன்யம் உள்ளது.

26. தயா ஸ்புரதி ஜீவோ அஸௌ ஸ்வத ஏவாநுரூபயா
விதத்தே பஞ்ச க்ருத்யாநி ஜீவோ அயமபி நித்யதா

பொருள் – இத்தகைய சித்சக்தியின் தன்மைகள் அனைத்தும் ஜீவாத்மாக்களில் எப்போதும் வெளிப்பட்டபடியே உள்ளன. இத்தகைய ஜீவாத்மாக்கள் அன்றாடம் ஐந்து செயல்களைச் செய்தபடி உள்ளன (இவை அடுத்துள்ள ச்லோகங்களில் உள்ளன).

27. யா வருத்திர் நீலபீதாதௌ ஸ்ருஷ்டி: ஸா கதிதா புதை:
ஆஸக்திர்யா விஷயே தத்ர ஸா ஸ்திதி: பரிகீர்த்தயதே

பொருள் – நீலை, மஞ்சள் முதலான வஸ்துக்களுடன் சித்சக்தி கொள்ளும் தொடர்பு என்பது அறிஞர்களால் ஸ்ருஷ்டி எனப்படுகிறது. அவை சித்சக்தியுடன் ஒன்றியிருத்தல் என்பது ஸ்திதி எனப்படுகிறது.

28. க்ருஹீதாத் விஷயாத்யோ அஸ்ய விராமோ அந்யஜிக்ருக்ஷயா
ஸா ஸம்ஹ்ருதி: ஸமாக்யாதா தத்த்வ சாஸ்த்ர விசாரதை:

பொருள் – ஒன்றை விடுத்து மற்றொன்றை அடையவேண்டும் என்னும் ஆசை காரணமாக ஜீவாத்மா வஸ்துக்களின் மீது கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டினை விடுதல் என்பது அறிஞர்களால் ஸம்ஹ்ருதி எனப்படுகிறது.

29. தத் வாஸநா திரோபாவோ அநுக்ரஹஸ் தத்விலாபநம்
க்ராஹ்ய க்ரஸநசீலோ அயம் வஹ்நிவத் க்ரஸந: ஸதா

பொருள் – அவ்விதம் வஸ்துக்களின் மீது உள்ள ஈடுபாட்டினை விடும்போது, அந்த வஸ்துக்கள் ஜீவாத்மாவிடம் உண்டாக்கும் வாஸனை (பழைய நினைவுகள்) என்பது திரோபாவம் என்றும், அந்த வாஸனை நீங்குதல் அநுக்ரஹம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்த வாஸனையின் அழிவு என்பது அக்னி போன்று அனைத்தையும் சாம்பலாக்க வல்லதாகும்.

30. புஷ்யத்யேஷ ஸதா ஜீவோ மாத்ரயா மே ஸமிந்தனம்
அவித்யம் மத்ஸ்வரூபம் து வ்யாக்யாதம் தே புரா மயா

பொருள் – இப்படிப்பட்ட ஜீவாத்மா என்னுடைய மிகவும் சிறிய அம்சத்தால் தாங்கப்படுவதாகும். நான் என்னுடைய இந்த ரூபங்கள் குறித்து உனக்கு முன்பே உரைத்துள்ளேன் (அத்யாயம் – 7).

31. சுத்த வித்யா ஸமாயோகாத் ஸங்கோசம் யஜ்ஜஹாத்யஸௌ
ததா ப்ரத்யோதமானோயம் ஸர்வதோ முக்த பந்தன:

பொருள் – தூய்மையான ஞானம் உண்டாகும் நேரத்தில் ஜீவாத்மா தன்னுடைய ஞானச் சுருக்கங்களை விடத்தொடங்குகிறான். அப்போது அவனுடைய அனைத்து பந்தங்களும் நீக்கப்பெற்று ஞானத்தால் ப்ரகாசிக்கிறான் (இந்த ஞானம் புதிதாக உண்டானதல்ல. சேற்றில் விழுந்த ஒரு மாணிக்கத்தைக் கழுவியவுடன் அதன் மறைந்திருந்த ஒளி மீண்டும் வெளிப்படுவது போன்று, அறியாமையால் மூடிக்கிடந்த ஞானம் வெளிப்படுகிறது என்று கருத்து).

32. ஜ்ஞாந க்ரியா ஸமாயோகாத் ஸர்வவித் ஸர்வக்ருத் ஸதா
அந்நுச்சாப்ய ஸங்கோசாந் மத்பாவாயோபபத்யதே

பொருள் – ஞானம் மற்றும் க்ரியாசக்தி வெளிப்படத் தொடங்கியவுடன் ஜீவாத்மா அனைத்தும் அறிந்தவனாகவும், அனைத்தையும் செய்யும் திறன் கொண்டவனாகவும் ஆகிறான். தன்னுடைய அனைத்து சுருக்கங்களும் நீங்கப்பெற்ற ஜீவாத்மா என்னைப் போன்றே அணுவாக உள்ள தன்மையையும் உணர்கிறான்.

33. யாவந் நிரீக்ஷ்யதே நாயம் மயா காருண்யவத்தயா
தாவத் ஸங்குசிதாஜ்ஞாந: கரணௌர் விச்வமீக்ஷதே

பொருள் – ஜீவாத்மா அடையும் துன்பங்களை நான் கண்டு கருணை பொழியும்வரை, அவனுடைய ஞானம் சுருங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது. அப்போது அவன் தன்னுடைய இந்த்ரியங்களால் மட்டுமே உலகை அறியும்படி உள்ளான்.

34. சக்ஷுஷாலோக்ய வஸ்தூநி விகல்ப்ய மநஸா ததா

அபிமத்யாபி அஹங்காராத் புத்யைவ ஹ்யத்யவஸ்யதி

பொருள் – தன்னுடைய கண் முதலான இந்த்ரியங்களால் அனைத்து பொருள்களையும் உணர்ந்தபடியும், மனதால் அவற்றைக் குறித்து அறிந்தபடியும், அவை தன்னுடையது போன்றதான அஹங்காரம் நிறைந்தபடியும், இறுதியில் தனது புத்தி கொண்டு அவற்றைப் பிரித்து அறியும் விவேகம் நிறைந்தபடியும் உள்ளான்.

35. ஜாகராயாமத ஸ்வப்நே கரணைராந்தரைச்சரந்

விஹாய தத் ஸுஷுப்தௌ து ஸ்வரூபேணாவதிஷ்டதே

பொருள் – இப்படியாக விழிப்பி நிலையில் இருக்கும் ஜீவாத்மா தன்னுடைய இந்த்ரியங்களால் மட்டுமே அனைத்தையும் உணரத்தக்கதான உறக்க நிலைக்குச் செல்கிறான். அதன் பின்னர் ஆழ்ந்த கனவுகள் அற்ற நிலைக்குச் சென்ற பின்னரே, மீண்டும் தன்னுடைய இயல்பான (ஞான) நிலைக்குத் திரும்புகிறான்.

36. அவஸ்தாஸ்தா இமாஸ்திஸ்த்ர: ப்ராக்ருத்யோ நைவ ஜீவகா

துர்யாபி யா தசா ஜீவே ஸமாதிஸ்தே ப்ரஜாயதே

பொருள் – இந்த மூன்று நிலைகளும் (விழிப்பு, கனவு, ஆழ்ந்த உறக்கம்) ப்ரக்ருதியுடன் தொடர்பு கொண்டதால் ஜீவனுக்கு உண்டாகக்கூடியவை அல்லாமல், அவை ஜீவனுக்கு உரியது அல்ல. ஸாமாதியின்போது உண்டாகக்கூடிய துர்ய நிலையும் கூட ஜீவனுக்கு உரியது அல்ல.

37. ஸாபி நைவாஸ்ய கிம் த்வேஷா சுத்தஸத்த்வ வ்யவஸ்திதி:

அநவஸ்தமநா க்ராதமகிலை: ப்ரக்ருதைர்குணை:

பொருள் – தூய்மையான ஸத்வத்தால் ஆன ஜீவாத்மா, இந்த நிலைகள் அனைத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதாகவே உள்ளது. அது ப்ரக்ருதியின் எந்தவிதமான தன்மைகளாலும் பாதிக்கப்படாமலேயே உள்ளது (ஜீவாத்மா ஒரு சரீரத்துடன் தொடர்பு கொள்ளும்போது,

அதன் விளைவாக மூன்று குணங்கள், நான்கு நிலைகள் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படுவது போன்று நமக்குத் தோன்றுகிறது. உண்மையில் ஜீவாத்மாவின் தன்மைகள் எதுவும் அவற்றால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. பாதரசத்தில் எவ்விதம் எதுவும் ஒட்டுவதில்லையோ அது போன்றே ஆகும்). மேலும் அது எண்ணற்றதாகவும் , பிரிக்க இயலாததாகவும் உள்ளது.

38. அநௌபாதிமச்சேத்யம் ஜீவரூபம் து சிந்மயம்

எவம் ரூபமபி த்வேதச்சாத்யதே அநாத்யவித்யயா

39-1. ஸுத்ருச்யாமாத்ம பூதாம் மாம் நைவ பச்யத்யஸௌ தத:

பொருள் – ஞானமயமாகவே ஜீவாத்மா எப்போதும் உள்ளது. அதுவே அதன் இயல்பாக உள்ளபோதிலும், அறியாமை காரணமாக மூடப்படுவதால் என்னைச் சரிவரக் காண இயலாமல் உள்ளது. ஆனால் நான் எப்போதும் காணும்படியாகவே உள்ளேன்.

சக்ர:-

39-2. ஸுத்ருச்யாஸி கதம் தேவி த்வம் ப்ரமாணாதிகதா ஸதீ

40-1. வேதாந்தா அபி நைவ த்வாம் விதுரித்தம் தயாம்புஜே

பொருள் – இந்தரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “தேவீ! நீ அனைத்து புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவளாகவே உள்ளாய். இவ்விதம் உள்ளபோது ‘எப்போதும் காணும்படியாகவே உள்ளேன்’ என்று எப்படிக் கூறுகிறாய்? தாமரையில் அமர்ந்தவளே! வேதாந்தங்களும் கூட உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை உள்ளது உள்ளபடி அறியாமல் உள்ளனவே!”, என்றான்.

ஸ்ரீ:-

40-2. மாம் து சக்ர விஜாநீஹி ப்ரத்யக்ஷாம் ஸர்வ தேஹிநாம்

40-3. ஸமாஹிதமநா பூத்வா ச்ருணுஷ்வேதம் மதம் மம

பொருள் – இதனைக் கேட்ட மஹாலக்ஷ்மி இந்த்ரனிடம், “சக்ரா! அனைத்து சரீரங்களிலும் நான் உள்ளேன் என்பதை மறைமுகமாகக் காணவேண்டும். என்னுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் குறித்து நான் உனக்குக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக”, என்றாள்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரம் பதிமுன்றாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்